

Automatyczne dowodzenie twierdzeń

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

1/1

Operacje w programie Logic Theorist

Podstawienie zmiennych: w każdym twierdzeniu, o którym wiemy, że jest prawdziwe można podstawić za zmienną dowolne wyrażenie w każdym wystąpieniu tej zmiennej.

np. w wyrażeniu $(\neg A \vee B) \Leftrightarrow (A \Rightarrow B)$ podstawiamy $\neg A$ za B
 $(\neg A \vee \neg A) \Leftrightarrow (A \Rightarrow \neg A)$ (*)

Zastąpienie: operator działania można zastąpić wyrażeniem równoważnym lub jego definicją.

np. w wyrażeniu $(\neg A \vee \neg A) \Rightarrow \neg A$ zastępujemy operator $\vee$ jego definicją (*)
 $(A \Rightarrow \neg A) \Rightarrow \neg A$

Modus ponens (reguła odrywania):

$$\frac{[(A \Rightarrow B) \wedge A]}{B}$$

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

2

Algorytm:

- Wykonanie wszystkich możliwych podstawień do bieżącego celu.
- Zastosowanie wszystkich możliwych zastąpień i oderwań do bieżącego celu i sprawdzenie wyników za pomocą podstawień; jeżeli nie doprowadzi to do dowodu, dopisanie wyników do listy podcelów.
- Zastosowanie reguły łańcucha

$$\frac{a \Rightarrow b, b \Rightarrow c}{a \Rightarrow c}$$
- Jeżeli żadne z powyższych działań nie doprowadziło do dowodu, to jako bieżący cel przyjmij kolejny nie rozważany dotąd element z listy podcelów.
- Zakończ jeżeli: znaleziono dowód lub lista podcelów jest pusta lub czas i pamięć zostały wyczerpane.

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

3

Przykład

Teoria:

Każdy człowiek umrze.

Sokrates jest filozofem.

Każdy filozof jest człowiekiem.

Teza:

Sokrates umrze.

$\text{człowiek}(X) \Rightarrow \text{umrzeć}(X)$

$\text{filozof}(\text{sokrates})$

$\text{filozof}(Y) \Rightarrow \text{człowiek}(Y)$
m

$\text{umrzeć}(\text{sokrates})$

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

4

Teoria:

(A1) $\text{człowiek}(X) \Rightarrow \text{umrzeć}(X)$

(A2) $\text{filozof}(\text{sokrates})$

(A3) $\text{filozof}(Y) \Rightarrow \text{człowiek}(Y)$

Teza:

(T) $\text{umrzeć}(\text{sokrates})$

Dowód:

- Postawiamy sokrates/X w A1 i sokrates/Y w A3

(A1') $\text{człowiek}(\text{sokrates}) \Rightarrow \text{umrzeć}(\text{sokrates})$

(A3') $\text{filozof}(\text{sokrates}) \Rightarrow \text{człowiek}(\text{sokrates})$

- Na podstawie reguły odrywania (w tył):

$\text{umrzeć}(\text{sokrates}), \text{człowiek}(\text{sokrates}) \Rightarrow \text{umrzeć}(\text{sokrates})$

$\text{człowiek}(\text{sokrates})$

$\text{człowiek}(\text{sokrates}), \text{filozof}(\text{sokrates}) \Rightarrow \text{człowiek}(\text{sokrates})$

$\text{filozof}(\text{sokrates})$

- Dopasowanie do aksjomatu A2

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

5

1963 - General problem solver

- wykorzystuje metodę means-ends, która powstała na podstawie obserwacji sposobu rozwiązywania problemów przez człowieka (psychologia)
- podstawowe pojęcia: różnice i operatory
- operator jest opisany przez: warunki początkowe, funkcję transformacji i redukowane różnice
- na każdym etapie rozwiązywania problemu formułuje się różnicę między stanem bieżącym a celem
- następnie poszukuje się operatora, który można zastosować do zredukowania zaobserwowanej różnicy
- jeżeli warunki początkowe operatora nie są spełnione, to zapisuje się je na listę podcelów i przechodzi się do następnego z listy podcelów

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

6

Problem dzbanków

Sztuczna inteligencja

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. FT

7

Means-ends

X - ilość wody w dużym dzbanku, $X \in \{0, 1, 2, 3, 4\}$
y - ilość wody w małym dzbanku $y \in \{0, 1, 2, 3\}$
stan zadania: (X, y)
stan początkowy: (4, 3)
cel: (2, y)

Sztuczna inteligencja

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. FT

8

Tablica operatory-różnice

	00	01	02	03	10	11	12	13	20	21	22	23	30	31	32	33	40	41	42	43
00	00								2-2											
01	0-1	00		03		1-1											40			
02	0-2		00	01														40		
03	0-3			00															40	
10	-10	-11			00		03						3-3							
11	-10	-11		0-1	00		02		1-1								30			
12	-10	-11	0-2			00	01						2-2				30			
13	-10	0-3						00										30		
20	-20	-22						00		03							20			
21	-20	-22						00	00	02		1-1					20			
22	-20	-22						0-2	00	01							20			
23	-20	-22						0-3		00							2-2			
30	-30	-33							00		03	10					10			
31	-30	-33							0-1	00	01						10			
32	-30	-33							-11	0-2	00	01					10			
33	-30	-33							0-3		00						1-1	10		
40	-40										00						00	03		
41	-40										0-1	00					0-1	00		
42	-40										-11	0-2					00	01		
43	-40										0-3						0-3	00		

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. FT

Tablica operatory-różnice

	00	01	02	03	10	11	12	13	20	21	22	23	30	31	32	33	40	41	42	43
00	00								2-2											
01	0-1	00		03		1-1											40			
02	0-2		00	01														40		
03	0-3			00														40		
10	-10	-11			00		03						3-3							
11	-10	-11		0-1	00		02		1-1								30			
12	-10	-11	0-2			00	01						2-2				30			
13	-10	0-3						00									-33	20		
20	-20	-22						00		03							20			
21	-20	-22						00	00	02		1-1					20			
22	-20	-22						0-2	00	01							2-2			
23	-20	-22						0-3		00							20			
30	-30	-33							00		03	10					10			
31	-30	-33							0-1	00	01						10			
32	-30	-33							-11	0-2	00	01					1-1	10		
33	-30	-33							0-3		00						00	03		
40	-40										00						00	03		
41	-40										0-1	00					0-1	00		
42	-40										-11	0-2					00	01		
43	-40										0-3						0-3	00		

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. FT

Tablica operatory-różnice

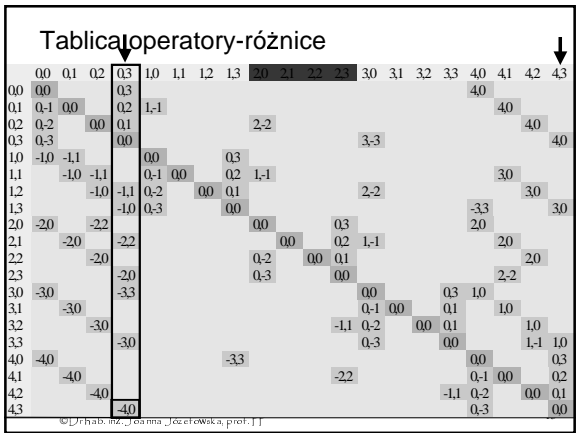
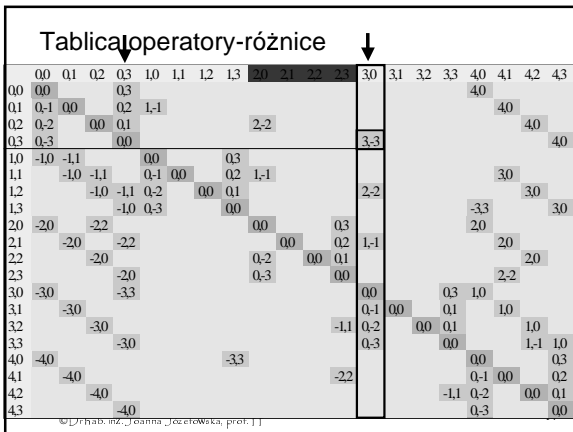
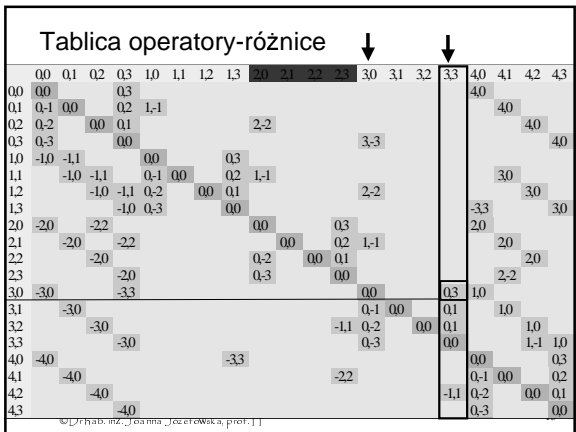
	00	01	02	03	10	11	12	13	20	21	22	23	30	31	32	33	40	41	42	43
00	00								2-2											
01	0-1	00		03		1-1											40			
02	0-2		00	01														40		
03	0-3			00														40		
10	-10	-11			00		03						3-3							
11	-10	-11		0-1	00		02		1-1								30			
12	-10	-11	0-2			00	01						2-2				30			
13	-10	0-3						00									-33	20		
20	-20	-22						00		03							20			
21	-20	-22						00	00	02		1-1					20			
22	-20	-22						0-2	00	01							2-2			
23	-20	-22						0-3		00							20			
30	-30	-33							00		03	10					10			
31	-30	-33							0-1	00	01						10			
32	-30	-33							-11	0-2	00	01					1-1	10		
33	-30	-33							0-3		00						00	03		
40	-40										00						00	03		
41	-40										0-1	00					0-1	00		
42	-40										-11	0-2					00	01		
43	-40										0-3						0-3	00		

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. FT

Tablica operatory-różnice

	00	01	02	03	10	11	12	13	20	21	22	23	30	31	32	33	40	41	42	43
00	00								2-2											
01	0-1	00		03		1-1											40			
02	0-2		00	01														40		
03	0-3			00														40		
10	-10	-11			00		03						3-3							
11	-10	-11		0-1	00		02		1-1								30			
12	-10	-11	0-2			00	01						2-2				30			
13	-10	0-3						00									-33	20		
20	-20	-22						00		03							20			
21	-20	-22						00	00	02		1-1					20			
22	-20	-22						0-2	00	01							2-2			
23	-20	-22						0-3		00							20			
30	-30	-33							00		03	10					10			
31	-30	-33							0-1	00	01						10			
32	-30	-33							-11	0-2	00	01					1-1	10		
33	-30	-33							0-3		00						00	03		
40	-40										00						00	03		
41	-40										0-1	00					0-1	00		
42	-40										-11	0-2					00	01		
43	-40										0-3						0-3	00		

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. FT

Rozwiązanie

stan początkowy	operator	stan końcowy
(4,3)	(-4,0)	(0,3)
(0,3)	(3,-3)	(3,0)
(3,0)	(0,3)	(3,3)
(3,3)	(1,-1)	(4,2)
(4,2)	(-4,0)	(0,2)
(0,2)	(2,-2)	(2,0)

Sztuczna Inteligencja

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. PT

Zasada rezolucji
(Julia Robinson 1965)

$$\frac{\alpha \vee \beta, \neg \alpha \vee \gamma}{\beta \vee \gamma}$$

Sztuczna Inteligencja

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. PT

Rezolucja w postaci implikacyjnej
to nie jest to samo co dedukcja!!!!

$\frac{\alpha \vee \beta, \neg \beta \vee \gamma}{\alpha \vee \gamma}$	$\frac{\neg \alpha \Rightarrow \beta, \beta \Rightarrow \gamma}{\neg \alpha \Rightarrow \gamma}$
$\frac{\beta, \beta \Rightarrow \gamma}{\gamma}$	$\frac{true \Rightarrow \beta, \beta \Rightarrow \gamma}{true \Rightarrow \gamma}$

Dedukcja

jest szczególnym przypadkiem rezolucji!!!!

Sztuczna Inteligencja

©Dr hab. inż. Joanna Jędrzejowska, prof. PT

Dowód metodą rezolucji

1. Przekształć przesłanki lub aksjomaty w formę klauzul.
2. Dodaj do zbioru aksjomatów zaprzeczenie twierdzenia, które ma być udowodnione.
3. Wygeneruj nowe klauzule wynikające z tego zbioru.
4. Znajdź sprzeczność generując pustą klauzulę.
5. Warunki użyte do wygenerowania pustej klauzuli są tymi, w których zaprzeczenie celu jest prawdziwe.

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

19

Przykład

$$\begin{aligned} p(X) &\Rightarrow q(X) \\ \neg p(X) &\Rightarrow r(X) \\ q(X) &\Rightarrow s(X) \\ r(X) &\Rightarrow s(X) \end{aligned}$$

s(a)

s(a) nie da się wyprowadzić metodą dedukcji!

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

20

Rezolucja jako metoda zupełna

$$\begin{aligned} \forall X \ p(X) &\Rightarrow q(X) \\ \forall X \ \neg p(X) &\Rightarrow r(X) \\ \forall X \ q(X) &\Rightarrow s(X) \\ \forall X \ r(X) &\Rightarrow s(X) \end{aligned}$$

s(a) = ?

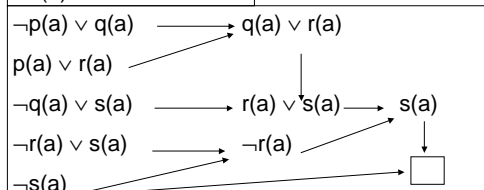
$$\begin{aligned} p(a) &\Rightarrow q(a) \\ \neg p(a) &\Rightarrow r(a) \\ q(a) &\Rightarrow s(a) \\ r(a) &\Rightarrow s(a) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \neg p(a) \vee q(a) \\ \neg (\neg p(a) \vee r(a)) \\ \neg q(a) \vee s(a) \\ \neg r(a) \vee s(a) \end{aligned}$$

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

21

Rezolucja jako metoda zupełna

$$\begin{aligned} \neg p(a) \vee q(a) \\ p(a) \vee r(a) \\ \neg q(a) \vee s(a) \\ \neg r(a) \vee s(a) \\ \neg s(a) \end{aligned}$$

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

22

Przykład

$$\begin{aligned} p(a) &\Rightarrow q(a) \\ \neg p(a) &\Rightarrow r(a) \\ q(a) &\Rightarrow s(a) \\ r(a) &\Rightarrow s(a) \end{aligned}$$

s(a) ⇒ false

true ⇒ p(a) ∨ ¬p(a)

$$\begin{aligned} p(a) &\Rightarrow q(a), q(a) \Rightarrow s(a) \\ p(a) &\Rightarrow s(a) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \neg p(a) &\Rightarrow r(a), r(a) \Rightarrow s(a) \\ \neg p(a) &\Rightarrow s(a) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} p(a) &\Rightarrow s(a), s(a) \Rightarrow \text{false} \\ p(a) &\Rightarrow \text{false} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \neg p(a) &\Rightarrow s(a), s(a) \Rightarrow \text{false} \\ \neg p(a) &\Rightarrow \text{false} \end{aligned}$$

(p(a) ∨ ¬p(a)) ⇒ false

$$\begin{aligned} \text{true} &\Rightarrow (p(a) \vee \neg p(a)), (p(a) \vee \neg p(a)) \Rightarrow \text{false} \\ \text{true} &\Rightarrow \text{false} \end{aligned}$$

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

23

Strategie upraszczające rezolucję

- przeszukiwanie wszędy
- strategia zbioru podpierającego
- strategia preferencji jednostkowej
- strategia liniowego wejścia

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

24

Sztuczna inteligencja

Przykład

$\text{człowiek}(X) \Rightarrow \text{umrzeć}(X)$	$\neg \text{człowiek}(X) \vee \text{umrzeć}(X)$
$\text{filozof}(\text{sokrates})$	$\text{filozof}(\text{sokrates})$
$\text{filozof}(Y) \Rightarrow \text{człowiek}(Y)$	$\neg \text{filozof}(Y) \vee \text{człowiek}(Y)$
$\text{umrzeć}(\text{sokrates})$	$\neg \text{umrzeć}(\text{sokrates})$

25

©D.rhab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

Przeszukiwanie wszcz

Sztuczna inteligencja

26

©D.rhab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

Sztuczna inteligencja

Strategia zbioru podpierającego

Dla zbioru klauzul wejściowych S określa się podzbiór $T \subset S$ zwany zbiorem podpierającym.

Strategia wymaga, aby w każdej rezolucji co najmniej jedna rezolwenta miała poprzednika w zbiorze podpierającym T.

Jeżeli S jest sprzeczny i S\T nie jest sprzeczny, to strategia ta jest zupełna.

Np. jeżeli T zawiera zaprzeczenie celu.

27

©D.rhab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

Strategia zbioru podpierającego

Sztuczna inteligencja

28

©D.rhab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

Sztuczna inteligencja

Strategia preferencji jednostkowej

Rezolucja, w której jedna rezolwenta jest literałem prowadzi do „skrócenia” drugiej rezolwenty. Zatem preferuje się rezolucje z pojedynczymi literałami.

Jeżeli nie dopuścimy innych rezolucji, jak tylko z pojedynczymi literałami, to strategia nie jest zupełna.

29

©D.rhab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

Strategia preferencji jednostkowej

Sztuczna inteligencja

30

©D.rhab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

5

Strategia liniowego wejścia

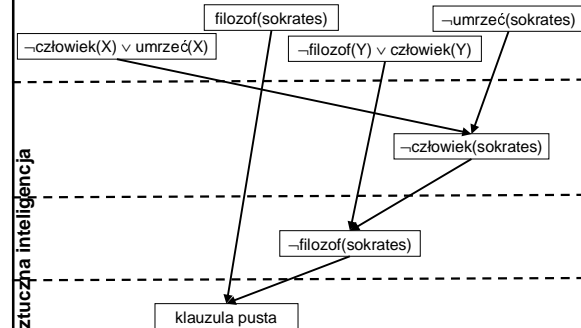
W pierwszej rezolucji rezolwentami są aksjomat i zanegowany cel. W kolejnych krokach jedną z rezolwent jest ostatnio otrzymana klauzula, a drugą aksjomat.

Strategia nie jest zupełna.

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

31

Strategia liniowego wejścia

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

32

Inne pożyteczne zasady

- Uporządkowanie literałów w klauzulach.
- Związanie zmiennej może być korzystne na początku przeszukiwania, ale nie jest to regułą.
- Klauzule oczywiste należy eliminować ze zbioru.
- Klauzule mniej ogólne należy eliminować ze zbioru.

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

33

PROLOG

PROLOG jest językiem programowania w logice.

Program w PROLOGu składa się z listy stwierdzeń logicznych w postaci klauzul Horna.

Wnioskowanie:

- w tył
- w głąb z nawrotami

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

34

PROLOG a logika

- W logice zmienne są kwantyfikowane jawnie, w PROLOGU nazwy zmiennych zaczynają się od dużej litery, a stałych od małej litery.
- W PROLOGU nie występuje znak dysjunkcji, dysjunkcję reprezentuje się w postaci listy alternatywnych stwierdzeń.
- W PROLOGU implikację zapisuje się „od końca”: $p \Rightarrow q$ zapisuje się $q :- p$.

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

35

Reprezentacja deklaratywna

$\forall X \text{ man}(X) \Rightarrow \text{die}(X)$	$\text{die}(X) :- \text{man}(X)$
$\text{man}(\text{sokrates})$	$\text{man}(\text{sokrates})$
	$? \text{die}(\text{sokrates})$

©Dr hab. inż. Joanna Józefowska, prof. PP

36